

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. София, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 06.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9189** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 -178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район М., [жк], [улица], представлявано от изпълнителния директор инж. С. П., против Решение № 1040-21-694/09.09.2022 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.-град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството и е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-01170119/25.07.2022 г. за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет № № РА-5-21-01152330/23.06.2022г., в общ размер на 59,33 лв., от които главница - в размер на 47,62 лв. и лихва - в размер на 11,71 лв.
Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждане, като счита, че същите са постановени в разрез с материалноправните разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона, липса на компетентност и неспазване на законоустановената форма. Твърди, че Разпореждане РЖ-5-21-01170119/25.07.2022 г. е издадено след изтичане на предвидения в закона 14-дневен срок, съгласно чл. 110, ал. 3 КСО, поради което се явява незаконосъобразно. Ревизионният акт за начет № РА-5-21-01152330/23.06.2022 г., бил издаден след повече от година и половина от предшестващия го и свързан с него Констативен протокол № КП-5-[ЕГН]/03.09.2020 г, издаден въз основа на

извършената проверка, поради което счита, че провеждането на ревизията след такъв дълъг период, надвишаващ многократно законовоопределения срок /от дванадесет месеца/ за извършването ѝ е недопустимо. Оспорва компетентността на Разпореждане РЖ-5-21-01170119/25.07.2022 г. Счита, че не дължи сумата посочена в акта, тъй като същата следва да се възстанови от получило я лице Р. Гоен А., тъй като надвзетите пенсии се събирали от лицата, които са ги получили чрез удръжки от пенсията или от техните наследници. Според жалбоподателя процедурата по чл. 110. ал. 1 от КСО не била приложима в процесния случай, тъй като касаела други плащания - осигурителни, а не пенсионни. Приложима в случая била разпоредбата на чл. 114 от КСО. Липсвало причинна връзка между настъпилата в патримониума на ДОО щета и лицето, чиято отговорност се ангажира. А. образец на УП-3 бил издаден поради неправомерни действия на бивш служител на дружеството, а пенсионния орган не бил упражнил контрол при отпускането на пенсията; дружеството било с публично участие в капитала и задължението за изплащане на недължими от него суми ощетявало общинския бюджет. Твърди още, че установеното с Р. вземане било погасено по давност, доколкото с оглед периодичният характер на плащането за пенсия за него важала кратката тригодишна погасителна давност съгласно чл. 111, б. „в“ от Закона за задълженията и договорите (З.); недопустимо било издаването на обжалваното разпореждане преди влизане в сила на Разпореждане № [ЕГН]/26.04.2021 г. за отмяна предходно постановление му акт за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и за отказ на социалното плащане. Твърди, че този спорът бил преюдициален спрямо настоящия. Не била спазена и процедурата по делегация, доколкото производството е започнало и иницирано от ТП на НОИ – К., а проверяваното дружество и документацията му са на територията на ТП на НОИ – С.-град. С оглед на изложеното отправеното до съда искане е за отмяна на оспорения административен акт и потвърдения с него Р..

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител - адв. Д., който заявява че поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. Депозира писмени бележки развиващи подробно доводите изложени в жалбата. Претендира разноси съгласно представен списък на разноските.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град, представлява се от юрк. В., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № ЗР-5-21-01146537/13.06.2022 г. на ръководителя на ТП на - С. град е възложено извършване от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на частична ревизия по разходите на ДОО на „ВиК“ ЕАД. Същото било образувано във връзка с писмо е вх. № 1043-21-540 от 25.05.2022 г. от ТП на НОИ – Г., с което е отправено искане за предприемане на действия по компетентност с приложени към него: справка за неправилно изплатена пенсия на Р. Г. А., поради неправилно издаден и впоследствие анулиран от осигурителя „В и К“ ЕАД образец У П-3. заверено копие на Разпореждане № [ЕГН] от 26.04.2022 г.. заверено копие на удостоверение обр. У11-3 № 03 от 20.01.2009 г.

При извършената ревизия е установено, че с Разпореждане № [ЕГН]/27.01.2017 г. на началник отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ - Г. е отпусната личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Р. Г. А., считано от 20.07.2016 г., като при преценката на правото и определяне размерът на пенсията е съобразено представено удостоверение за осигурителен стаж обр. УП-3 №03/20.01.2009 г., издадено от „ВиК“ ЕАД за периодите от 01.10.1994 г. до 25.12.1994 г. и от 20.02.1995 г. до 06.09.1995 г. на длъжност „пътен работник“, е отразен осигурителен стаж в размер 00 години, 09 месеца и 10 дни.

Била извършена проверка във „Водоснабдяване и канализация - София“ ЕАД, приключила е констативен протокол № КП-5-21-00806511 от 03.09.2020 г.

По време на проверката осигурителят е издал ново удостоверение за осигурителен стаж обр. УП-3 с изх. № 075/01.09.2020 г. за периодите от 01.10.1994 г. до 27.12.1994 г. и от 22.02.1995 г. до 01.09.1995 г., за Р. Г. А., ЕГН [ЕГН], с което се отменя удостоверение за осигурителен стаж обр. УП-3 изх. № 03/20.01.2009 г.

С оглед на това и след приспадане на стажа за периода от 01.09.1995 г. до 06.09.1995 г. била формирана нова обща продължителност на зачетения осигурителен стаж на лицето - 09 м. и 05 дни, поради което с Разпореждане № [ЕГН]/26.04.2022 г. е отменено Разпореждане № [ЕГН]/27.01.2017 г. и всички последващи го.

Предвид изложеното, е прието, че с оглед издадения в нарушение на чл. 40 от НПОС от осигурителя „ВиК“ ЕАД образец УП-3 № 03/20.01.2009 г. на Р. Г. А. неправомерно е изплатена пенсия в размер на 47.62 лв. за периода от 20.07.2016 г. до 31.10.2020 г. която сума на основание чл. 110, ал. 1 от КСО следва да се събере от осигурителя „В и К“ ЕАД.

В тази връзка, на осигурителя „Водоснабдяване и канализация – София“ ЕАД на основание чл. 110, ал. 1 от КСО е съставен Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01152330/23.06.2022 г. за извършена частична ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване за 59,33 лв., от които 47,62 лева - главница и 11.71 лева - лихва, за неправомерно изплатена пенсия за осигурителен стаж и възраст на Р. Г. А., ЕГН [ЕГН]. за периода от 20.07.2016 г. до 31.10.2020 г., въз основа на издаден от осигурителя, в нарушение на чл. 40 от НПОС и впоследствие анулиран от него обратен УП - 3 № 03/20.01.2009 г.

Недоволен от така определеното задължение към ДОО на 30.06.2022 г., осигурителя е депозирал възражение № 1054-21-47 срещу ревизионния акт за начет. Изготвено е мотивирано заключение по чл. 110, ал. 2 от КСО на контролния орган, с което Р. е потвърден и е предложено да се издаде разпореждане по чл. 110, ал. 3 от КСО

Контролният орган по разходите на ДОО е издал Разпореждане № РЖ-5-21-01170119/25.07.2022 г. на ръководителя на ТП на НОИ - С. град за внасяне на установения начет. Актът е обжалван от дружеството и във връзка с оспорването е постановено процесното Решение № 1040-21-694/09.09.2022 г., с което директорът на ТП на НОИ - С.-град е потвърдил неговата валидност и обоснованост, считайки, че изпълнени всички законови предпоставки за ангажиране на имуществената отговорност на осигурителя по реда на чл. 110, ал. 1 КСО.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд- София-град направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, чийто права са засегнати от оспорения административния акт, при спазване на срока по чл. 118, ал. 1 от КСО,

срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на директора на ТП на НОИ С. -град, поради което е процесуално допустима.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "в" КСО предвижда пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт да се подават жалби срещу разпореждания за събиране на сумите по ревизионните актове за начет. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Оспореното решение на директора на ТП на НОИ – [населено място]-град е издадено от оправомощен орган, в рамките на неговата компетентност, съгласно разпоредбите на КСО. Разпореждане № РЖ-5-21-01170119/25.07.2022 г. за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет № № РА-5-21-01152330/23.06.2022 г., в общ размер на 59,33 лв., от които главница - в размер на 47,62 лв. и лихва - в размер на 11,71 лв., също е издадено от компетентен орган. Така цитираното разпореждане е издадено за ръководител на ТП на НОИ С. град при условията на заместването му от С. М. – началник на отдел „Парични обезщетения за временна неработоспособност“ в дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“, на когото съгласно раздел III от Заповед № 1015-21-228/23.06.2017 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град са възложени функции да постановява и подписва разпореждания по чл. 110, ал. 3, чл. 114, ал. 3 и чл. 115, ал. 2 КСО в случай на отсъствие на титуляра на описаните правомощия – Е. И. Л. – директор на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ (Раздел II от цитираната заповед). В съответствие с мотивите към т. 1 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., ОСС на ВАС, е приложена заповед № 17786 от 05.07.2022 г., доказващ настъпилата обективна невъзможност и отсъствие на Л. за периода 25.07.2022 г. – 05.08.2022 г., в който период, на 25.07.2022 г., е постановено и Разпореждане № РЖ-5-21-01138987. Следователно същото е издадено от материално компетентен орган.

Те са издадени в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени фактическите и правни основания за издаването им. Не са допуснати нарушения в производството по издаването им и съдът не открива основания за нищожност на актовете, предмет на съдебен контрол, каквито доводи са наведени от страна на жалбоподателя

По силата на чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица, на юридическите лица и/или на осигурителите ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. По съставените актове за начет

отговорните лица могат да направят възражения в 7-дневен срок от връчването им. Контролният орган се произнася по възражението с мотивирано заключение (чл. 110, ал. 2 от кодекса). Съгласно ал. 3 за събиране на сумите по ревизионните актове за начет длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждания. Разпорежданията се издават в 14-дневен срок след изтичането на срока по ал. 2.

Неоснователни са и доводите на жалбоподателя, че разпореждането е издадено в нарушение на срока предвиден в чл. 110, ал. 1 от КСО. Този срок, както правилно е посочено от страна на административния орган е инструктивен и с изтичането му не се погасява, а напротив, правомощието на длъжностното лице по контрола на разходите на ДОО да се произнесе с акт по чл. 117, ал. 3 КСО се трансформира в негово задължение, предвид изискването на цитираната разпоредба за издаване на изричен акт.

В случая оспорващото дружество е издало УП-3, обективиращ по-дълъг осигурителен стаж на претендиращото право на пенсия лице, който не отговаря на действителното фактическо положение. Същевременно въпросното УП-3, независимо от последващото му анулиране, е послужило за определяне на предявеното от Р. Г. А. социално плащане. Неправомерно извършеният разход от ДОО е намалил имуществото на осигурителния фонд и е нанесъл вреда, обуславяща провеждане на контролното производство по чл. 110 КСО. Фактическият състав на основанията за ангажиране на имуществената отговорност по чл. 110 КСО включва освен вреда и противоправно поведение на задълженото лице, т. е. неизпълнение на вменени му задължения по правоотношението с осигурителния орган. В този смисъл форма на неизпълнение се явява издаването на документ с невярно съдържание. Касае се за документи, които се отнасят и съответно материализират някои от предпоставките за отпускане или определяне размера на конкретното осигурително плащане. В случая нарушението е извършено от осигурителя, като това обстоятелство се установява по несъмнен начин по делото.

Противно на доводите в жалбата, правилно е ангажирана отговорността на осигурителя по реда на чл. 110 ал. 1, т. 1 КСО. Не намира нормативна подкрепа становището на оспорващото дружество, че възстановяването на сумите за неоснователно изплатени пенсии следва да се претендира по реда на чл. 114, ал. 1 КСО от лицето, което ги е получило. В решението на директора на ТП на НОИ – С.-град правилно е съобразено приложното поле на сочената от жалбоподателя разпоредба, която се отнася само за неоснователни изплатени пенсии след смъртта на правоимащо лице, които следва да се възстановяват от лицето, което ги е получило, или солидарно от наследниците. Настоящият случай обаче не е такъв.

Фактите по спора не обуславят и приложение на цитираната в жалбата разпоредба на чл. 92, ал. 13 НПОС, която се отнася до неправилно изплатена пенсия по вина на служител от пощенската станция, т.е. в хипотезата на правилно определена пенсия, а не на неправомерно отпусната вследствие на издаден и предявен в пенсионното производство удостоверителен документ за осигурителен стаж, който е с невярно съдържание.

Неоснователно е оплакването за неосъществен от страна на пенсионния орган текущ контрол при преценката на правото на пенсия на лицето. Съгласно чл. 40, ал. 3 АПК

административният орган преценява доказателствената сила на документа, в който има зачерквания, изтривания, добавки между редовете и други външни недостатъци, с оглед на всички обстоятелства и факти, събрани в хода на производството. В съответствие с тази разпоредба преценката на органа по чл. 1, ал. 5 НПОС относно редовността на обр. УП-3 се осъществява само от външна страна, както и дали документът съдържа реквизитите на официален свидетелстващ документ. В случай, че той е такъв, органът следва да зачете неговата материална доказателствена сила. Следователно за пенсионния орган не съществува задължение да проверява истинността на обстоятелствата, отразени с удостоверението за пенсиониране, щом то е редовно от външна страна.

Неоснователно е и възражението, че вземането на ДОО е погасено по давност. КСО е специален закон и в чл. 115, ал. 1 от него е предвидено, че вземанията на Националния осигурителен институт за неправилно извършвани осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят. С изтичане на десетгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят, се погасяват всички вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите, когато задължението е разсрочено или изпълнението е спряно по искане на длъжника. Цитираната разпоредба дерогира регламентираните в ЗЗД давностни срокове, включително кратките тригодишни относими към вземанията с периодичен характер. КСО установява дължимост и на вземането за лихви, както и началният момент, от който възниква това акцесорно задължение. Нормата на чл. 113, ал. 1 КСО изрично предвижда, че вземанията за неоснователно извършени осигурителни разходи се събират с лихва в размера на законовата лихва.

Доводите изложени в жалбата, че бланката на Р. не отговаря на Инструкция № 1/03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, съдът намира ирелеватни към процесния случай. Несподелими са и релеванните от страна на жалбоподателя доводи за преюдициалност на спора касаещ Разпореждане № [ЕГН]/26.04.2021 г. за отмяна предходно постановление му акт за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и за отказ на социалното плащан спрямо издаденото разпореждане РЖ-5-21-01170119/25.07.2022 г. Двете процедури – пенсионната и контролната, имат различен предметен обхват и насоченост. Поради това те са отделни, самостоятелни производства, без да се намират в преюдициално съотношение.

Що се отнася до възражението за неспазена процедура по делегация, същото е израз на неправилна интерпретация на фактите по делото. Както се посочи и в установителната част на настоящия съдебен акт, началото на контролно-административното производство, приключило с разпореждането за начет, е поставено с издадената от ръководителя на ТП на НОИ-С.-град заповед за извършване на ревизия по разходите на ДОО. Обратното не следва от получения от ТП на НОИ-Г. сигнал, т.к. в предстоящото ревизионно производство по чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО това ТП не е било местно компетентно. Компетентността произтича от седалището на осигурителя и в случая тя изначално е принадлежала на ТП на НОИ-С.-град, т.к. няма спор, че седалището на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД е в [населено място]. Ето защо не е налице твърдяното делегиране на правомощие, с липсата на което оспорващият обосновава довод за нищожност на обжалвания административен акт.

В обобщение на изложеното съдът намира, че в настоящия случай с проверяваните

административни актове правомерно е ангажирана отговорността на жалбоподателя по реда на чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО. Не са налице сочените в жалбата основания за прогласяване на нищожност, респ. за отмяна на Решение № 1040-21-694/09.09.2022 и потвърденото с него Разпореждане № РЖ-5-21-01170119/25.07.2022 г., поради което жалбата на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода на спора и своевременно претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, такова се дължи в размер на 100 (сто) лева, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 70-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район М., [жк], [улица], представлявано от изпълнителния директор инж. С. П., против Решение № 1040-21-694/09.09.2022 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.-град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството и е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-01170119/25.07.2022 г. за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет № № РА-5-21-01152330/23.06.2022г., в общ размер на 59,33 лв., от които главница - в размер на 47,62 лв. и лихва - в размер на 11,71 лв.

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националния осигурителен институт юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: